

P6_TA-PROV(2007)0172

Zimbabwe

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind Zimbabwe

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluțiile sale din 15 ianuarie 2004¹, 16 decembrie 2004², 7 iulie 2005³ și 7 septembrie 2006⁴,
 - având în vedere Reuniunea de urgență la nivel înalt a Comunității pentru Dezvoltare din Africa de Sud (CDAS) din 28-29 martie 2007 organizată la Dar es Salaam, în Tanzania,
 - având în vedere Declarația Biroului Adunării parlamentare comune ACP-UE din 21 martie 2007 privind tratamentul necorespunzător aplicat deputatului opoziției din Zimbabwe, Nelson Chamisa,
 - având în vedere Poziția comună a Consiliului 2007/120/PESC⁵ din 19 februarie 2007 privind prelungirea măsurilor restrictive împotriva Zimbabwe până la 20 februarie 2008,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 236/2007⁶ al Comisiei din 2 martie 2007 de largire a listei persoanelor din Zimbabwe care fac obiectul măsurilor restrictive,
 - având în vedere Declarația Forumului societății civile africane 2007 privind Zimbabwe din 24 martie 2007,
 - având în vedere raportul Grupului Internațional de Criză din 5 martie 2007 intitulat „Zimbabwe: ieșirea din impas”,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât în această lună se sărbătorește cea de-a 27-a aniversare a independenței Zimbabwe, însă populația din Zimbabwe încă trebuie să își câștige libertatea,
- B. întrucât persoane, membri ai partidelor de opoziție și ai societății civile din Zimbabwe sunt atacați și/sau arestați în mod arbitrar și devin victime ale brutalității poliției și serviciului de securitate ale guvernului, într-un climat de violență politică sistematică care urmărește distrugerea structurilor opoziției și a societății civile înaintea alegerilor din 2008,
- C. întrucât după dispersarea violentă a adunării opoziției din 11 martie 2007, în timpul căreia au fost ucise două persoane, mai mult de trei sute de membri ai societății civile și ai partidelor de opoziție au fost arestate,
- D. întrucât Biroului Adunării parlamentare comune ACP-UE a condamnat în cei mai duri termeni atacul brutal asupra colegului său Nelson Chamisa,
- E. întrucât situația politică și economică din țară se deteriorează deja de opt ani și locuitorii din Zimbabwe continuă să treacă printr-o gravă penurie de alimente, iar Programul

¹ JO C 92 E 16.4.2004, p. 380.

² JO C 226 E 15.9.2005, p. 358.

³ JO C 157 E 6.7.2006, p. 491.

⁴ *Texte adoptate*, P6_TA(2006)0358.

⁵ JO L 51. 20.2.2007, p. 25.

⁶ Regulamentul (CE) 236/2007 al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 66, 6.3.2007, p.14).

Alimentar Mondial a furnizat ajutoare alimentare de urgență pentru 1,5 milioane de locuitori ai Zimbabwe în primele trei luni din 2007, constatând însă că peste 4,5 milioane de persoane suferă de malnutriție,

- F. întrucât speranța de viață în Zimbabwe este una dintre cele mai reduse din lume, de 37 de ani pentru bărbați și 34, pentru femei, 20% dintre adulți sunt seropozitivi și peste 3.200 persoane pe săptămână mor din cauza bolii, creând, astfel, cel mai ridicat indice de copii orfani din lume,
- G. întrucât 80% din populație trăiește sub limita sărăciei, țara are o rată de șomaj de 80% în sectorul oficial, iar puținele persoane care au un loc de muncă în Zimbabwe nu au venituri care să le asigure măcar necesitățile de bază, suferind de o accentuată necalificare, corupție, taxe de școlarizare prohibitive și colapsul sistemului sanitar și al serviciilor de primă necesitate,
- H. întrucât o treime din cetățenii din Zimbabwe locuiesc pe teritoriul țărilor vecine, iar milioane de zimbabwezi au părăsit deja țara și, actualmente, 50 000 de zimbabwezi părăsesc țara în fiecare lună,
- I. întrucât în regiune se înmulțesc semnalele de alarmă privind repercusiunile dezastrului economic din Zimbabwe asupra țărilor vecine,
- J. întrucât orice formă de întrunire a mai mult de trei persoane trebuie să fie aprobată în prealabil de poliție, în conformitate cu legea ordinii și siguranței publice, ca urmare a modificării Constituției de către președintele Robert Mugabe înainte de februarie 2007, și întrucât legile privind presa sunt represive iar legea electorală este nedemocratică,
- K. întrucât mulți locuitori din Zimbabwe nu au informații privind violența dezlănțuită de forțele de securitate asupra opoziției și reprezentanților societății civile, din cauza absenței cotidianelor și mass-media independente, dar, întrucât poveștile victimelor violenței sunt răspândite,
- L. întrucât, conform Fondului Monetar Internațional (FMI), toate țările africane vor beneficia de creștere economică în 2007, cu excepția Republicii Zimbabwe, a cărei economie a scăzut cu 40% în ultimul deceniu și va mai scădea cu 5,7% anul acesta; întrucât Zimbabwe a intrat în situație de hiperinflație, definită ca atare din punct de vedere tehnic, când rata inflației anuale a ajuns în martie 2007 la 2 200% și întrucât, conform FMI, această rată ar putea depăși 5 000% până la sfârșitul anului,
- M. întrucât, conform Camerei Minelor din Zimbabwe, sectorul mineritului aurifer, care este cel mai important exportator al țării și deține 52% din producția de minereu, este pe cale să intre în colaps; întrucât industria tutunului din Zimbabwe care reprezintă aproximativ 50% din comerțul exterior al țării este într-o situație similară, deoarece începutul campaniei de comercializare a tutunului pentru 2007 se amână; și, întrucât, productivitatea agriculturii a scăzut cu 80% din 1998,
- N. întrucât dezvoltarea Africii este o prioritate pentru democrațiile occidentale, iar ajutorul în sine nu poate da decât rezultate reduse, guvernele africane trebuie să se angajeze pe drumul democrației, al statului de drept și al drepturilor omului,
- O. întrucât Uniunea Africană (AU), (CDAS) și, în special, Africa de Sud, au roluri vitale în rezolvarea crizei și întrucât reuniunea CDAS a reprezentat un important pas înainte în această direcție,
- 1. condamnă ferm dictatura lui Mugabe pentru opresiunea necruțătoare asupra zimbabwezilor, partidelor de opoziție, grupurilor societății civile și pentru distrugerea

economiei Zimbabwe, care a mărit nefericirea a milioane de zimbabweni;

2. salută concluziile Consiliului din 23 aprilie 2007 în care își exprima profunda preocupare referitoare la deteriorarea rapidă a situației din Zimbabwe și la amploarea încălcărilor drepturilor omului care au încă loc în țară și îndeamnă guvernul din Zimbabwe să își respecte angajamentele, ca parte semnatară a Tratatului CDAS și a protocoalelor acestuia, a Actului Constitutiv al UA și a Cartei Africane privind drepturile omului și ale cetățenilor și principiile Noului Parteneriat pentru Dezvoltarea Africii (NEPAD), în special respectarea principiilor democratice, ale drepturilor omului și ale statului de drept;
3. deplânge faptul că, în ciuda situației din țară, a criticilor regionale și internaționale și ale autorității exersate de 27 de ani, Robert Mugabe a fost din nou numit de către Uniunea Națională Africană Zimbabwe - Frontul Patriot (Zanu-PF) candidatul la președinție în 2008 și că o campanie de sensibilizare are deja loc pentru a distruge structurile opoziției și ale societății civile și pentru a asigura câștigarea alegerilor parlamentare și prezidențiale;
4. solicită din nou lui Robert Mugabe să își respecte promisiunea de a abandona puterea, cât de curând posibil, acest lucru fiind decizia cea mai importantă în vederea restabilirii societății, politicii și economiei din Zimbabwe;
5. condamnă ferm reprimarea violentă a marșului pentru rugăciune din cadrul campaniei „Salvați Zimbabwe”, organizat la 11 martie 2007 de către opoziția lui Mugabe; condamnă, în special, crimele și își exprimă profunda durere față de moartea lui Gift Tandare, activist din opoziție, care a fost împușcat și al cărui cadavru a fost luat și îngropat în secret, fără știrea familiei, a lui Itai Manyeruke, care a murit o zi mai târziu după ce a fost bătut cu cruzime de către poliție, precum și față de moartea jurnalistului Edmore Chikomba, survenită la 30 martie;
6. condamnă ferm atacurile împotriva liderilor opoziției și arestarea ulterioară a lui Morgan Tsvangirai, președintele Mișcării pentru schimbare democratică” (MDC), precum și a lui Nelson Chamisa, Grace Kwinjeh, Lovemore Madhuku, William Bango, Sekai Holland, Tendai Biti, Arthur Mutambara și mulți alții, tratamentul brutal aplicat de către forțele de poliție și interzicerea recurgerii la îngrijiri medicale în afara Zimbabwe; regretă mult faptul că o serie de alți participanți la manifestație au fost asaltați cu sălbăcie de către poliția din Zimbabwe; își exprimă profunda consternare față de faptul că, cu aceeași ocazie, ministrul informației din Zimbabwe, dl Ndlovu, a respins rapoartele privind brutalitatea și actele de tortură ale poliției, acuzând, în schimb, opoziția că a atacat forțele de poliție;
7. protestează față de rearestarea membrilor MDC, inclusiv a lui Morgan Tsvangirai și a altor persoane la 28 martie 2007, detenția continuă a multor activiști din opoziție, inclusiv a lui Ian Makone, consilierul special al lui M. Tsvangirai, reluarea atacurilor împotriva membrilor MDC, procesele periodice cu care aceștia se confruntă și care se bazează pe acuzații nefondate, precum și arestările și răpirile continue ale membrilor suspecți din opoziție;
8. consideră inacceptabil atacul împotriva lui Nelson Chamisa, care a avut loc în timp ce acesta se deplasa spre aeroportul Harare , de unde urma să ia un avion pentru a participa la reuniunea Adunării parlamentare comune ACP-UE (ACP-UE JPA);
9. este profund îngrijorat de știrea conform căreia cincizeci de femei din ONG-ul „Mișcarea femeilor din Zimbabwe” (WOZA) au fost arestate la 23 aprilie și zece dintre copiii acestora au fost închiși împreună cu ele;
10. condamnă ferm violențele iraționale ale poliției și armatei împotriva civililor, așa cum s-a

întâmpat în ajunul sărbătorii de Paști, când forțe înarmate ale poliției au luat cu asalt populația care aștepta mijloacele de transport pentru a merge în destinații de vacanță, această tactică vizând în mod clar instaurarea terorii;

11. solicită guvernului din Zimbabwe să restabilească statul de drept și să pună imediat capăt atacurilor violente împotriva opoziției, a grupurilor societății civile și a cetățenilor, precum și disparițiilor și detențiilor arbitrare, torturii și abuzurilor împotriva deținuților; solicită totodată respectarea instanțelor judecătorești și a persoanelor din cadrul profesiei juridice, precum și respectarea și apărarea dreptului la libertatea de exprimare și de întrunire;
12. solicită guvernului din Zimbabwe să înceapă imediat un proces de încetare a crizei din țară, căzând de acord asupra unei foi de parcurs credibile pentru o tranziție democratică, restabilirea imediată a statului de drept, un cadru pentru alegeri libere și corecte sub supraveghere internațională, precum și garanții provizorii ale controlului imparțial asupra celor mai importante instituții de stat, precum armata și poliția;
13. solicită, în continuare, aplicarea unor schimbări constituționale necesare, precum și mandatarea adecvată a comisiei electorale în calitate de veritabil organism independent, capabil să supravegheze desfășurarea unor alegeri libere și corecte printr-un sistem transparent și consideră că o parte esențială a acestui proces va fi controlul deplin al buletinelor electorale, auditate corespunzător de la început până la sfârșit, cu o evidență fiabilă a numărului de buletine imprimate, distribuite fiecărui district și corect folosite;
14. oferă, în acest sens, asistență pentru realizarea oricărui proces convenit care va pune bazele unor alegeri libere și corecte, inclusiv trimiterea unei misiuni UE de observare a alegerilor și consideră că alte organizații, precum Commonwealth-ul, vor fi, de asemenea, invitate să trimită observatori electorali;
15. salută noua unitate în acțiune a partidelor și grupurilor din opoziție, din Zimbabwe, inclusiv toate elementele MDC, bisericile și Congresul uniunilor sindicale din Zimbabwe (ZCTU) și hotărârea lor de a lucra împreună în ciuda opresiunii guvernului, pentru a oferi cetățenilor democrație și libertate;
16. salută faptul că CDAS a recunoscut existența unei crize în Zimbabwe, precum și numirea președintelui Republicii Africa de Sud, Thabo Mbeki, în vederea facilitării dialogului dintre Zanu-PF și opoziția MDC; sprijină evaluările reale ale situației din Zimbabwe realizate de către președintele Republicii Zambia, Levy Mwanawasa, președintele Republicii Ghana, John Kuffour, arhiepiscopul Desmond Tutu și arhiepiscopul Pius Ncube din Bulawayo; subliniază faptul că nu există sancțiuni economice împotriva Zimbabwe, ci doar măsuri restrictive îndreptate către regimul Mugabe; salută inițiativa CDAS de găsire a unei soluții de pe urma căreia să beneficieze atât cetățenii Zimbabwe, cât și întreaga regiune și îndeamnă întreaga comunitate internațională, în special națiunile africane, să profite de această oportunitate;
17. are încredere că președintele Mbeki al Africii de Sud, va pune capăt actualului val de violență și intimidare fără de care mandatul său de facilitare a dialogului dintre opoziție și guvernul din Zimbabwe și un amplu dialog național dincolo de Zanu PF și MDC, inclusiv conducătorii bisericii, oamenii de afaceri, sindicalistii și alți actori ai societății civile nu poate fi dus la bun sfârșit în mod adecvat;
18. sprijină mișcarea studentească din Zimbabwe, ai cărei lideri și activiști sunt, în permanență, arestați, agresați și hărțuiți și campania actuală pentru inițiativa ZCTU și salută curajul acestora de a decreta „o sărbătoare națională” de două zile, denunțând

incapacitatea lui Mugabe de a pune capăt colapsului economic al țării, în ciuda faptului că s-au raportat violențe ale poliției și că liderii ZCTU au fost luați sever cu asalt de poliție după ultima demonstrație din 2006; regretă că un angajament constructiv nu se poate realiza cu un guvern violent;

19. deplânge reînnoirea declarației de intenție a guvernului din Zimbabwe de hărțuire și închidere a ONG-urilor pe care le consideră că sprijină opoziția și schimbările politice și consideră că această amenințare indică reaua credință a guvernului referitor la găsirea unei soluții pentru țară;
20. solicită Consiliului să se asigure că toate statele membre pun în aplicare, cu rigurozitate, măsurile restrictive existente, inclusiv embargoul asupra armelor și interdicția de călătorie, subliniind faptul că situația din Zimbabwe nu poate fi tratată separat de relațiile extinse ale UE cu Africa; solicită, prin urmare, Consiliului să se asigure că nicio persoană pentru care s-au emis restricții nu este invitată și nu va participa la reuniunea la nivel înalt dintre Africa și UE care urmează să aibă loc la Lisabona în decembrie 2007; consideră că insuficiențele în aplicarea sancțiunilor vizate subminează grav politica UE privind Zimbabwe și dezamăgește foarte mult acele persoane din Zimbabwe care doresc să sprijine comunitatea internațională;
21. solicită Consiliului să continue lărgirea domeniului de aplicare al măsurilor restrictive vizate și să mărească lista persoanelor interzise pentru a cuprinde și mai mult din structura de putere a lui Mugabe, inclusiv miniștrii guvernului, deputații și guvernatorii, militarii, personalul Organizației Centrale de Informații (OIC) și forțele de poliție, precum și guvernatorul Băncii de rezervă a Zimbabwe;
22. constată că UE este cel mai important donator al Zimbabwe, cu o finanțare totală de 193 milioane euro în 2006, din care finanțarea totală a statelor membre se ridică la 106,9 milioane euro, finanțarea totală a Comisiei la 86,1 milioane euro; dintre aceste fonduri 94,7 milioane euro sunt destinate ajutorului pentru alimente, umanitar și de urgență și 49,9 milioane euro sunt destinate dezvoltării umane și sociale; cu toate acestea, regretă profund că regimul lui Mugabe manipulează un astfel de sprijin, în special ajutorul pentru alimente, folosindu-l ca armă politică cu care să-i pedepsească pe cei care îndrăznesc să se opună regimului;
23. insistă ca tot ajutorul pentru Zimbabwe să fie acordat prin intermediul unor veritabile organizații neguvernamentale și să ajungă la persoanele pentru care este destinat, fără a fi interceptat în niciun fel de agenții regimului Mugabe;
24. solicită Regatului Unit, care a deținut președinția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite în aprilie 2007, să treacă problema din Zimbabwe pe ordinea de zi a Consiliului și se așteaptă ca Africa de Sud să joace un rol constructiv ca membru nepermanent al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite;
25. își reiterează cererea ca regimul lui Mugabe să nu obțină niciun beneficiu financiar sau de propagandă fie din perioada premergătoare Cupei Mondiale din 2010, fie din competiția propriu-zisă; în această privință, solicită Africii de Sud, națiunea gazdă și FIFA să interzică Zimbabwe participarea la meciurile de calificare la Cupa Mondială, la cele amicale internaționale sau găzduirea echipelor naționale implicate în acest eveniment;
26. salută inițiativa ACP-UE JPA de trimitere a unei delegații comune în Zimbabwe pentru a clarifica situația la fața locului, solicită ACP-UE JPA să realizeze o anchetă cât mai curând posibil, iar guvernului din Zimbabwe să ofere tuturor membrilor unei astfel de delegații acces în Zimbabwe; subliniază faptul că delegația ar trebui să aibă acces la toate

domeniile societății civile și să nu fie obligată să se întâlnească numai cu grupurile guvernamentale organizate; solicită Comisiei să organizeze o vizită în Zimbabwe și îndeamnă autoritățile din Zimbabwe să coopereze în acest sens;

27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului din Zimbabwe, guvernului și parlamentului din Africa de Sud, Secretarului General al Comunității pentru dezvoltare din Africa de Sud, co-președintelui Adunării parlamentare comune ACP-UE, președinților Comisiei și ai Consiliului Executiv al Uniunii Africane, Secretarului General al Commonwealth-ului, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, guvernelor țărilor G8 și președintelui Federației Internaționale de Fotbal (FIFA).